

Sygn. akt. II K 31/17

WYROK ŁĄCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 kwietnia 2017r.

Sąd Rejonowy w Limanowej II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Marek Kulik

Protokolant: st. sekr.sąd Jolanta Surdziel

w obecności Prokuratora: Małgorzaty Odziomek

po rozpoznaniu dnia 19.04.2017r. sprawy karnej:

T. J. s. J. i R. z domu M.

ur. (...) w S.

skazanego prawomocnymi wyrokami :

1. Sądu Rejonowego w Limanowej z dnia 13.09.2011r. sygn. II K 344/11 na karę łączną 1 roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby wynoszący 3 lata i której wykonanie zarządził postanowieniem Sądu Rejonowego w Limanowej z dnia 9.09.2014r. sygn. II Ko 638/14;

2. Sądu Rejonowego w Limanowej z dnia 25.08.2016r. sygn. II K 599/15 na karę 3 miesięcy pozbawienia wolności z zaliczeniem na poczet tej kary zatrzymania w dniu 16.12.2015r.

I. Na zasadzie art. 568a § 1 pkt 2 k.p.k., art. 569 § 1 k.p.k. oraz na mocy art. 85 § 1 i § 2 k.k. i art. 86 § 1 i § 4 k.k. biorąc za podstawę karę łączną pozbawienia wolności oraz karę pozbawienia wolności wymierzoną wyrokami wymienionymi w pkt 1 i 2 części wstępnej wyroku, wymierza skazanemu T. J. karę łączną pozbawienia wolności w wymiarze 1 (jednego) roku i 2 (dwóch) miesięcy, na poczet której zalicza skazanemu zatrzymanie w dniu 16.12.2015r. dokonane w sprawie Sądu Rejonowego w Limanowej o sygn. II K 599/15 oraz okres dotychczas odbytej kary pozbawienia wolności w sprawie Sądu Rejonowego w Limanowej o sygn. II K 344/11

II. pozostałe rozstrzygnięcia wyroków podlegających łączeniu pozostawia do odrębnego wykonania.

III. na mocy art. 29 ust. 1 ustawy prawo o adwokaturze zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adwokat A. G. kwotę 295,20 zł (dwieście dziewięćdziesiąt pięć 20/100 złotych) brutto tytułem wynagrodzenia za nieopłaconą pomoc prawną udzieloną z urzędu;

IV. na zasadzie art. 624 § 1 k.p.k. zwalnia skazanego T. J. od ponoszenia kosztów sądowych związanych z wydaniem wyroku łącznego.

Sygn. II K 31/17

UZASADNIENIE WYROKU ŁĄCZNEGO

z dnia 19 kwietnia 2017 roku

Skazany T. J. działając osobiście złożył wniosek o wydanie wyroku łącznego obejmującego wyroki: Sądu Rejonowego w Limanowej z dnia 13.09.2011 roku sygn. akt II K 344/11 oraz Sądu Rejonowego w Limanowej z dnia 25.08.2016 roku sygn. akt II K 599/15.

/wniosek skazanego k.1/

Ustalono, że wobec skazanego T. J. wykonywane są obecnie kary pozbawienia wolności orzeczone wyrokami:

3. Sądu Rejonowego w Limanowej z dnia 13 września 2011 roku, sygn. akt II K 344/11 za popełnienie przestępstw z art. 157 § 1 k.k. oraz z art. 190 § 1 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k. – kara łączna 1 (jednego) roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby wynoszący 3 lata i której wykonanie zarządził postanowieniem Sądu Rejonowego w Limanowej z dnia 09.09.2014r., sygn. akt II Ko 638/14;

4. Sądu Rejonowego w Limanowej z dnia 25 sierpnia 2016 roku, sygn. akt II K 599/15 za popełnienie przestępstwa z art. 288 § 1 k.k. i art. 157 § 2 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. – kara 3 miesięcy pozbawienia wolności z zaliczeniem na mocy art. 63 § 1 k.k. okresu zatrzymania w dniu 16 grudnia 2015 roku.

Żadna z powyższych kar pozbawienia wolności nie została jeszcze przez skazanego wykonana w całości, bowiem skazany zaczął w dniu 24 stycznia 2017 roku odbywać dopiero pierwszą z nich, tj. karę orzeczoną wyrokiem powołanym w pkt 1. Termin zakończenia wykonywania rozpoczętej przez skazanego kary został wyznaczony na dzień 24 stycznia 2018 roku, który jest jednocześnie dniem rozpoczęcia kary wynikającej z wyroku powołanego w pkt. 2, zaś termin zakończenia kary wynikającej z wyroku powołanego w pkt. 2 wyznaczono na dzień 23 kwietnia 2018 roku.

/pismo ZK w N. z informacjami o wykonywanych karach pozbawienia wolności k. 19-20/

Skazany T. J. był trzykrotnie karany za popełnianie przestępstw umyślnych.

/karta karna k. 16-17/

Zachowanie skazanego T. J. w warunkach więziennych od początku odbywania kary pozbawienia wolności utrzymuje się na przeciętnym poziomie, tj. nie sprawia trudności wychowawczych, nie był dotąd karany, ani nagradzany regulaminowo. Skazany nadal kwestionuje popełnienie przestępstw i jest bezkrytyczny wobec nich, jak i uprzedniego stylu życia.

/opina o skazanym z zakładu karnego k. 18/

Sąd zważył, co następuje:

W związku ze zmianą od dnia 01.07.2015 r. przepisów dotyczących instytucji kary łącznej i wyroku łącznego, sąd dokonał w pierwszej kolejności ustaleń w zakresie zastosowania ustawy właściwej. Zgodnie z treścią art. 19 ust. 1 ustawy z dnia 20.02.2015 r. o zmianie ustawy Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (Dz. U z 2015 r., poz. 396) przepisów rozdziału IX kodeksu karnego, tj. zbieg przestępstw i łączenie kar i środków karnych w brzmieniu nadanym tą ustawą nie stosuje się do kar prawomocnie orzeczonych przed dniem wejścia w życie tej ustawy, tj. przed dniem 01.07.2015 r., chyba że zachodzi potrzeba orzeczenia kary łącznej w związku z prawomocnym skazaniem po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy.

Przenosząc powyższe na grunt przedmiotowej sprawy wskazać należy, że po dniu 01.07.2015 r. T. J. został prawomocnie skazany wyrokiem Sądu Rejonowego w Limanowej z dnia 25 sierpnia 2016 roku, sygn. II K 599/15. Zatem zaszyły podstawy do orzeczenia wobec skazanego kary łącznej w oparciu o przepisy rozdziału IX kodeksu karnego w brzmieniu obowiązującym od dnia 01.07.2015 r., przy objęciu tym postępowaniem także wyroku Sądu Rejonowego w Limanowej z dnia 13 września 2011 roku, sygn. akt II K 344/11.

Zgodnie z art. 85 § 1 k.k. jeżeli sprawca popełnił dwa lub więcej przestępstw i wymierzono za nie kary tego samego rodzaju albo inne podlegające łączeniu, sąd orzeka karę łączną. Natomiast wedle art. 85 § 2 k.k. podstawą orzeczenia kary łącznej są wymierzone i podlegające wykonaniu, z zastrzeżeniem art. 89, w całości lub w części kary lub kary łączne za przestępstwa, o których mowa w § 1.

Biorąc pod uwagę powyższe sąd uznał, że wobec skazanego T. J. zachodzą podstawy do orzeczenia kary łącznej, co do wyroków objętych prawomocnymi wyrokami Sądu Rejonowego w Limanowej z dnia 13.09.2011 roku, sygn. akt II K 344/11 oraz Sądu Rejonowego w Limanowej z dnia 25.08.2016 roku sygn. akt II K 599/15.

Zgodnie z art. 86 § 1 k.k. sąd wymierza karę łączną w granicach od najwyższej z kar wymierzonych za poszczególne przestępstwa do ich sumy, nie przekraczając jednak 810 stawek dziennych grzywny, 2 lat ograniczenia wolności albo 20 lat pozbawienia wolności; karę pozbawienia wolności wymierza się w miesiącach i latach. Zasadę tę, zgodnie z art. 86 § 4 k.k. stosuje się również wówczas, gdy przynajmniej jedną z kar podlegających łączeniu jest już orzeczona kara łączna.

W rozpatrywanej sprawie w zakresie kary łącznej pozbawienia wolności dolną granicę kary pozbawienia wolności stanowiła zatem kara 1 roku pozbawienia wolności z wyroku Sądu Rejonowego w Limanowej z dnia 13 września 2011 roku sygn. akt II K 599/11 (najwyższa z kar wymierzonych), zaś górną granicę stanowiła kara 1 roku i 3 miesięcy pozbawienia wolności (suma kar pozbawienia wolności orzeczonych w wyrokach podlegających łączeniu).

Sąd orzekł niniejszym wyrokiem łącznym karę łączną 1 roku i 2 miesięcy pozbawienia wolności, na poczet której zaliczył skazanemu zatrzymanie w dniu 16.12.2015r. dokonane w sprawie II K 599/15 oraz okres dotychczas odbytej kary pozbawienia wolności w sprawie II K 344/11.

Przy wymiarze kary łącznej wzięto pod uwagę to, że przestępstwa objęte wyrokami jednostkowymi zostały popełnione przez skazanego w znacznych odstępach czasu, to jest: pierwsze we wrześniu 2011 roku, a drugie w sierpniu 2016 roku, natomiast tylko ścisły związek podmiotowo - przedmiotowy i czasowy przestępstw przemawia za stosowaniem zasady absorpcji poszczególnych kar (por. wyrok SA w Krakowie z dnia 02.07.1992 r., sygn. akt II Akc 117/92, opubl. w KZS 1992/3-9/50). Wprawdzie skazany w warunkach zakładu karnego funkcjonuje poprawnie, to jednak zbyt krótko, aby uznać, że względy prognostyczne uzasadniają wymierzenie kary bliskiej pełnej absorpcji, w szczególności skoro skazany jest bezkrytycznie nastawiony do popełnionych przez niego przestępstw i jednocześnie nie przyznaje się ich popełnienia. Sąd kształtując wymiar kary łącznej na wysokości 1 roku i 2 miesięcy pozbawienia wolności stanął przy tym na stanowisku, że nie będzie to również nadmiernie surowe potraktowanie skazanego. Sąd miał bowiem na względzie, że kara łączna w wyroku łącznym nie może stwarzać większej dolegliwości od tej, jaka wiązałyby się z kolejnym wykonaniem poszczególnych wyroków podlegających połączeniu (por. wyrok Sądu Najwyższego z 06.09.2000 r., sygn. akt III KKN 340/00; opubl. w Lex nr 51106).

Zdaniem sądu kara łączna wymierzona niniejszym wyrokiem skazanemu T. J. z uwagi na przytoczone wyżej argumenty, będzie karą sprawiedliwą w odczuciu społecznym oraz spełni cele zapobiegawcze i wychowawcze w stosunku do skazanego. Poprzez wymierzoną karę łączną skazany T. J. powinien nauczyć się poszanowania prawa i odczuć, że popełnianie jakichkolwiek przestępstw nie opłaca się, a po opuszczeniu zakładu karnego powinien przestrzegać zasad porządku prawnego i w przyszłości przestępstw już nie popełniać.

Pozostałe punkty podlegających połączeniu wyroków, Sąd pozostawił do odrębnego wykonania.

Na zasadzie art. 29 ust. 1 ustawy prawo o adwokaturze sąd zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adw. A. B. - G. wynagrodzenie w kwocie 295,20 złotych tytułem wynagrodzenia za pomoc prawną udzieloną z urzędu.

Na zasadzie art. 624§1 k.p.k. skazany T. J. został zwolniony od ponoszenia kosztów sądowych albowiem przebywa on obecnie w zakładzie karnym i nie posiada środków finansowych.

Sędzia Marek Kulik